

**GELİR VERGİSİ KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE
KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN**

Kanun No. 6009

Kabul Tarihi: 23/7/2010

MADDE 1- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 28 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“90 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye göre ikraz işleriyle uğraşanlarla ikinci fıkra da belirtilen muamele ve hizmetlerden herhangi birini esas iştiğal konusu olarak yapanlar bu Kanunun uygulanmasında banker sayılırlar. Bir şahsın münhasıran altın alım ve satımı ile uğraşması banker sayılmasını gerektirmez.”

MADDE 2- 6802 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (p) bendinde yer alan “Arbitraj muameleleri” ibaresi “Arbitraj muameleleri ile Türkiye’de kurulu borsalarda gerçekleştirilen vadeli işlem ve opsiyon sözleşmelerine ilişkin muameleler” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 103- Gelir vergisine tabi gelirler;

8.800 TL’ye kadar	% 15
22.000 TL’nin 8.800 TL’si için 1.320 TL, fazlası	% 20
50.000 TL’nin 22.000 TL’si için 3.960 TL	
(ücret gelirlerinde 76.200 TL'nin 22.000 TL’si için 3.960 TL), fazlası	% 27
50.000 TL’den fazlasının 50.000 TL’si için 11.520 TL	
(ücret gelirlerinde 76.200 TL’den fazlasının 76.200 TL’si için 18.594 TL), fazlası	% 35

oranında vergilendirilir.”

MADDE 4- 193 sayılı Kanunun geçici 67 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının birinci paragrafında yer alan “Dar mükellef gerçek kişi ve kurumlar için bu oran % 0 olarak uygulanır.” cümlesi “5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrası kapsamındaki mükellefler ile münhasıran menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası aracı getirileri ile değer artışı kazançları elde etmek ve bunlara bağlı hakları kullanmak amacıyla faaliyette bulunan mükelleflerden 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre kurulan yatırım fonları ve yatırım ortaklıklarıyla benzer nitelikte olduğu Maliye Bakanlığınca belirlenenler için bu oran % 0 olarak uygulanır.” şeklinde ve (17) numaralı fıkrasında yer alan “her bir kazanç” ibaresi “her bir sermaye piyasası aracı, kazanç” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5- 193 sayılı Kanunun geçici 69 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yine bu tarihteki mevzuat hükümleri (vergi oranına ilişkin hükümler dâhil) çerçevesinde kazançlarından indirebilirler.” ibaresi “yine bu tarihteki mevzuat hükümleri (bu Kanunun geçici 61 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan vergi oranına ilişkin hüküm dâhil) çerçevesinde kazançlarından indirebilirler.” şeklinde değiştirilmiş ve bu ibareden sonra gelmek üzere “Şu kadar ki, vergi matrahlarının tespitinde yatırım indirimi istisnası olarak indirim konusu yapılacak tutar, ilgili kazancın % 25’ini aşamaz. Kalan kazanç üzerinden yürürlükteki vergi oranına göre vergi hesaplanır.” cümleleri eklenmiştir.

MADDE 6- 193 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 78- 2010 takvim yılına ilişkin olarak yapılmış ücret ödemeleri için bu Kanunun yayımlandığı tarihe kadar yapılmış olan gelir vergisi tevkifat tutarlarının, 103 üncü maddede bu Kanunla yapılan değişiklik hükmü uyarınca hesaplanan vergiden fazla olması halinde, fark vergi tutarı terkin edilir, tahsil edilmişse mükelleflerin sonraki dönemlerde ödeyecekleri gelir vergisinden mahsup edilir, mahsup imkânının olmaması halinde ise red ve iade olunur. Eksik olması halinde ise bu fark, vergi sorumluları tarafından bu Kanunun yayımlanmasından sonra yapılacak ilk ücret ödemesinden kesilerek bu ödemenin ait olduğu döneme ilişkin muhtasar beyannamenin verilme ve ödeme süresi içinde topluca (muhtasar beyanname verme yükümlülüğü olmayanlar hariç) verilecek ayrı bir beyanname ile beyan edilir ve ödenir. Bu beyanname için ayrıca damga vergisi hesaplanmaz. Anılan sürede düzeltilen söz konusu fark için gecikme faizi ve vergi cezası aranmaz; eksik tahakkuk etmiş olan verginin bu süre içinde tamamlanmaması halinde bu tarihte vergi ziyayı doğmuş olur. Bu hükmün uygulanmasına ilişkin usûl ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.”

MADDE 7- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa 107 nci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 107/A maddesi eklenmiştir.

“Elektronik ortamda tebliğ

MADDE 107/A- Bu Kanun hükümlerine göre tebliğ yapılacak kimselere, 93 üncü maddede sayılan usullerle bağlı kalınmaksızın, tebliğe elverişli elektronik bir adres vasıtasıyla elektronik ortamda tebliğ yapılabilir.

Maliye Bakanlığı, elektronik ortamda yapılacak tebliğle ilgili her türlü teknik altyapıyı kurmaya veya kurulmuş olanları kullanmaya, tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirmeye ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğle ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 8- 213 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Şu kadar ki, vergi dairesince matrah takdiri için takdir komisyonuna başvurulması, zamanaşımını durdurur. Duran zamanaşımı mezkûr komisyon kararının vergi dairesine tevdiini takip eden günden itibaren kaldığı yerden işlemeye devam eder. Ancak işlemeyen süre her hâl ve takdirde bir yıldan fazla olamaz.”

MADDE 9- 213 sayılı Kanunun 140 ıncı maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (2) numaralı bent eklenmiş, mevcut (2) ve (3) numaralı bentler (3) ve (4) numaralı bentler olarak teselsül ettirilmiş, aynı fıkraya aşağıdaki (5) ve (6) numaralı bentler ile maddenin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“2. Vergi incelemesine başlanıldığı hususunu bir tutanağa bağlayarak bir örneğini nezdinde vergi incelemesi yapılabilmektedir. Ayrıca, tutanağın bir örneğini bağlı olduğu birime, diğer örneğini de ilgili vergi dairesine gönderirler.”

“5. Vergi kanunlarıyla ilgili kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ ve sirkülere aykırı vergi inceleme raporu düzenleyemezler. Ancak, bu düzenlemelerin vergi kanunlarına aykırı olduğu kanaatine varılırsa bu hususu bağlı oldukları birimler aracılığıyla Gelir İdaresi Başkanlığına düzenleyecekleri bir rapor ile bildirirler.

6. İncelemeye başlanıldığı tarihten itibaren, tam inceleme yapılması halinde en fazla bir yıl, sınırlı inceleme yapılması halinde ise en fazla altı ay içinde incelemeleri bitirmeleri esastır. Bu süreler içinde incelemenin bitirilememesi halinde ek süre talep edilebilir. Bu talep vergi incelemesine yetkili olanların bağlı olduğu birim tarafından değerlendirilir ve altı ayı geçmemek üzere ek süre verilebilir. Bu durumda, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların bağlı olduğu birim tarafından incelemenin bitirilememe nedenleri yazılı olarak nezdinde

inceleme yapılana bildirilir. Vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların bağı olduğu birimler vergi incelemesinin öngörülen süreler içinde bitirilmesi için gerekli tedbirleri alırlar.

Maliye müfettişleri, hesap uzmanları ile bunların yardımcıları ve gelirler kontrolörleri ile stajyer gelirler kontrolörleri tarafından düzenlenen vergi inceleme raporları, işleme konulmak üzere ilgili vergi dairesine tevdi edilmeden önce, vergi incelemesine yetkili olanların bağı olduğu birimler nezdinde meslekte on yılını tamamlamış en az üç kişiden oluşturulacak rapor değerlendirme komisyonları tarafından vergi kanunları ile bunlara ilişkin kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ, sirküler ve özelgelere uygunluğu yönünden değerlendirilir. İncelemeyi yapanla komisyon arasında uyuşmazlık oluşması halinde uyuşmazlığa konu vergi inceleme raporları üst değerlendirme mercii olarak, Maliye Bakanlığınca belirlenen tutarları aşan tarhiyat önerisi içeren vergi inceleme raporları ise doğrudan, Maliye Teftiş Kurulu Başkanlığı, Hesap Uzmanları Kurulu Başkanlığı ve Gelirler Kontrolörleri Başkanlığı bünyesinde oluşturulan rapor değerlendirme komisyonlarının üyeleri arasından görevlendirilecek üçer üyeden oluşan dokuz kişilik merkezi rapor değerlendirme komisyonu tarafından vergi kanunları ile bunlara ilişkin kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ, sirküler ve özelgelere uygunluğu yönünden değerlendirilir. İncelemeyi yapanlar, bu komisyon tarafından yapılacak değerlendirmeye uygun olarak düzenleyecekleri vergi inceleme raporlarını işleme konulmak üzere bağı oldukları birime tevdi ederler.

135 inci madde ile vergi incelemesi yapmaya yetkili kılınan diğer memurlar tarafından düzenlenen vergi inceleme raporları, Gelir İdaresi Başkanlığı merkez ve taşra birimlerinde oluşturulacak rapor değerlendirme komisyonları tarafından değerlendirilir.

Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonu ile diğer rapor değerlendirme komisyonları yaptıkları değerlendirme sırasında, verilmiş bir özelgenin 369 uncu maddenin birinci fıkrası kapsamında olduğu kanaatine varmaları halinde, söz konusu özelge, Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonundan üç üye ile 413 üncü maddeye göre oluşturulan komisyondan iki üyenin katılımıyla oluşturulacak beş kişilik bir komisyon tarafından değerlendirilir. Bu komisyonca verilen kararlar, ilgili rapor değerlendirme komisyonu ile incelemeye yetkili olanı bağlar.

Bu maddede yazılı komisyonların başkan ve üyelerine her toplantı günü için (1000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutar üzerinden toplantı ücreti ödenir. Bu şekilde ödenecek toplantı ücretinin bir aylık tutarı (5000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutarı aşamaz.

Bu maddede belirlenen esaslar çerçevesinde, vergi incelemelerinde uyulacak diğer usul ve esaslar, komisyonların teşekkülü ile çalışma usul ve esasları ve Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonu tarafından doğrudan değerlendirmeye tabi tutulacak vergi inceleme raporlarının tutarları, Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun önerisi üzerine Maliye Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 10- 213 sayılı Kanunun mükerrer 227 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“3. Vergi kanunları kapsamındaki yeminli mali müşavirlik tasdik işlemlerini elektronik ortamda gerçekleştirmeye ve tasdike konu işlemleri mükellef grupları, faaliyet ve tasdik konuları itibarıyla ayrı ayrı belirlemeye ve uygulamaya,”

MADDE 11- 213 sayılı Kanunun 353 üncü maddesinin (8) numaralı bendinin sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, bu bent uyarınca kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı bir takvim yılı içinde 114.000 TL’yi aşamaz.”

MADDE 12- 213 sayılı Kanunun mükerrer 355 inci maddesinin dördüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş ve beşinci fıkrasında yer alan “15 gün” ibareleri “30 gün”,

“1/4” ibaresi “1/10”, “1/2” ibaresi “1/5”, altıncı fıkrasında yer alan “1/2” ibaresi “1/5” şeklinde değiştirilmiştir.

“Ancak, bu fıkra uyarınca bir takvim yılı içinde kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı 770.000 TL’yi geçemez.”

MADDE 13- 213 sayılı Kanununun 367 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yaptıkları inceleme sırasında 359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğini tespit eden maliye müfettişleri, hesap uzmanları ile bunların yardımcıları ve gelirler kontrolörleri ile stajyer gelirler kontrolörleri tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla doğrudan doğruya ve vergi incelemesine yetkili olan diğer memurlar tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla vergi dairesi başkanlığı veya defterdarlık tarafından keyfiyetin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesi mecburidir.”

MADDE 14- 213 sayılı Kanununun 369 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yanılma ve görüş değişikliği:

MADDE 369- Yetkili makamların mükellefin kendisine yazı ile yanlış izahat vermiş olmaları veya bir hükmün uygulanma tarzına ilişkin bir içtihadın değişmiş olması halinde vergi cezası kesilmez ve gecikme faizi hesaplanmaz.

Bir hükmün uygulanma tarzı hususunda yetkili makamların genel tebliğ veya sirkülerde değişiklik yapmak suretiyle görüş ve kanaatini değiştirmesi halinde, oluşan yeni görüş ve kanaate ilişkin genel tebliğ veya sirküler yayımlandığı tarihten itibaren geçerli olup, geriye dönük olarak uygulanamaz. Şu kadar ki, bu hüküm yargı mercileri tarafından iptal edilen genel tebliğ ve sirküler hakkında uygulanmaz.”

MADDE 15- 213 sayılı Kanununun 413 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mükelleflerin izahat talebi:

MADDE 413- Mükellefler, Gelir İdaresi Başkanlığından veya bu hususta yetkili kıldığı makamlardan, vergi durumları ve vergi uygulaması bakımından müphem ve tereddüdü mucip gördükleri hususlar hakkında yazı ile izahat isteyebilir.

Gelir İdaresi Başkanlığı, kendisinden istenecek izahatı özelge ile cevaplandırabileceği gibi, aynı durumda olan tüm mükellefler bakımından uygulamaya yön vermek ve açıklık getirmek üzere sirküler de yayımlayabilir.

Sirküler ve özelgeler, Gelir İdaresi Başkanlığı bünyesinde, Gelir İdaresi Başkanı veya temsil edeceği bir başkan yardımcısının başkanlığında en az üç daire başkanından müteşekkil bir komisyon marifetiyle oluşturulur.

Söz konusu komisyonda oluşturulmuş sirküler veya özelgeler ile konu, kapsam ve ilgili olduğu mevzuat bakımından tamamen aynı mahiyeti taşıyan bir hususta izahat talebinde bulunulması halinde, komisyon tarafından oluşturulan sirküler veya özelgelere uygun olmak şartıyla Gelir İdaresi Başkanlığı taşra teşkilatı tarafından da özelgeler verilebilir.

Sirküler ve vergi mahremiyetine ilişkin hükümler gözönünde bulundurulmak şartıyla özelgeler, Gelir İdaresi Başkanlığınca internet ortamında yayımlanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 16- 213 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 28- 1/1/2005 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce matrah takdiri için takdir komisyonuna sevk edilmiş olup, komisyonca takdir edilen matrah üzerinden 31/12/2012 tarihine kadar tarh ve tebliğ

edilmeyen vergiler zamanaşımına uğrar. Bu hüküm, 374 üncü maddede yer alan ceza kesmede zamanaşımı açısından da uygulanır.”

MADDE 17- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun “III- İşçiler, çiftçiler ve göçmenlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümüne aşağıdaki fıkra eklenmiş, “IV- Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümünün (30) numaralı fıkrasında yer alan “4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 10 uncu maddesi çerçevesinde tüketici finansman şirketlerince kullanılacak tüketici kredilerinin” ibaresi “Finansman şirketlerince kullanılacak kredilerin” şeklinde, (33) numaralı fıkrasında yer alan “Ekici ile alıcı arasında düzenlenen tütün alım satımı mukavelenameleri ile” ibaresi “Ekici ve alıcı arasında düzenlenen tütün alım satımı mukavelenameleri ile 5488 sayılı Tarım Kanunu çerçevesinde, üretici ve alıcı arasında düzenlenen tarımsal üretim sözleşmeleri ve” şeklinde değiştirilmiştir.

“10. Tarımsal destekleme programları kapsamında hibe desteği sağlanması uygun görülen yatırım projelerine ilişkin olarak proje sahipleri ile Tarım ve Köyişleri Bakanlığı arasında düzenlenen kâğıtlar.”

MADDE 18- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 28 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Karar ve ilam harcı,

Karar ve ilam harçlarının dörtte biri peşin, geri kalanı kararın verilmesinden itibaren iki ay içinde ödenir. Şu kadar ki, ölüm ve cismani zarar sebebiyle açılan maddi ve manevi tazminat davalarında peşin alınan harcın oranı yirmide bir olarak uygulanır. Bakiye karar ve ilam harcının ödenmemiş olması, hükmün tebliğe çıkarılmasına, takibe konulmasına ve kanun yollarına başvurulmasına engel teşkil etmez.”

MADDE 19- 492 sayılı Kanunun 123 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu maddede veya diğer kanunlarda yer alan harçtan muafiyete ilişkin hükümler, bu Kanunun (1) sayılı Tarifesinin “(A) Mahkeme Harçları” bölümünün (V) numaralı fıkrasındaki “keşif harcı” ve (1) sayılı Tarifesinin “B) İcra ve iflas harçları” bölümünün (III) numaralı fıkrasındaki “haciz, teslim ve satış harcı” bakımından uygulanmaz.”

MADDE 20- 492 sayılı Kanunun (1) sayılı Tarifesinin “(A) Mahkeme Harçları” bölümüne aşağıdaki (V) numaralı fıkra ve (1) sayılı Tarifesinin “B) İcra ve iflas harçları” bölümüne aşağıdaki (III) numaralı fıkra eklenmiştir.

“V. Keşif harcı: 120 TL”

(Mahkemelerce re’sen veya istem üzerine verilen keşif ya da tespit kararlarını yerine getirmek için)

“III- Haciz, teslim ve satış harcı: 40 TL”

(Yukarıdaki (I) ve (II) numaralı fıkralarda yer alan icra ve iflas işlemlerinin daire dışında memur eliyle yerine getirildiği her bir işlem için)

MADDE 21- 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 61 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Değerleme farkları

MADDE 61- Türk parasının yabancı paralar karşısındaki değerinin ve uluslararası piyasalarda altın fiyatlarının değişmesi nedeniyle Bankanın aktifindeki ve pasifindeki dövizlerin, efektiflerin ve yabancı para cinsinden diğer varlık ve yükümlülükler ile altınların değerlemesi sonucu oluşan değerleme farkları ayrı bir hesapta izlenir.

Türk parasının yabancı paralar karşısındaki değerinin ve uluslararası piyasalarda altın fiyatlarının değişmesi nedeniyle Bankanın aktifindeki ve pasifindeki dövizlerin, efektiflerin

ve yabancı para cinsinden diğer varlık ve yükümlülükler ile altınların değerlemeye tabi tutulması sonucu Banka lehine oluşan gerçekleşmemiş değerlendirme farkları, değerlemenin yapıldığı dönem kazancına dahil edilmez ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gelir olarak dikkate alınmaz. Banka aleyhine oluşan gerçekleşmemiş değerlendirme farkları ise değerlemenin yapıldığı dönem kazancından düşülmez ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak dikkate alınmaz.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 280 inci maddesi hükmü bu madde kapsamında yapılacak değerlemede uygulanmaz.”

MADDE 22- 23/4/1981 tarihli ve 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanuna ekli (2) sayılı cetvele “Gelir İdaresi Başkanı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Gelir İdaresi Başkan Yardımcıları, Gelir İdaresi Daire Başkanları ve Vergi Dairesi Başkanları,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 23- 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 72 nci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, satış tarihinden itibaren en az yirmi yıl geçen ve verilmiş maksadına uygun olarak kullanılan taşınmazların, mevcut faaliyet aksatılmaksızın kısmen veya tamamen ticari amaçlarla değerlendirilmesinin kuruluş gayelerine daha fazla hizmet edeceği hallerde, elde edilecek gelirin yüzde otuzunun Hazineye verilmesi koşuluyla taşınmazların satış dahil değerlendirilmesine Maliye Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslara göre izin verilebilir.”

MADDE 24- 2886 sayılı Kanunun 75 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “13 üncü maddesinde gösterilen komisyonca takdir ve tespit edilecek” ibaresi “idareden taşınmaz ve değerlendirme konusunda işin ehli veya uzmanı üç kişiden oluşan komisyonca tespit tarihinden geriye doğru beş yılı geçmemek üzere tespit ve takdir edilecek” şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkrasının başına aşağıdaki cümle ile aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ecrimisile itiraz edilmemesi halinde yüzde yirmi, peşin ödenmesi halinde ise ayrıca yüzde onbeş indirim uygulanır.”

“Köy sınırları içerisinde yer alan Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazların işgalcilerinden tahsil edilen ecrimisil gelirlerinin yüzde beşi, 442 sayılı Köy Kanununda belirlenen görevlerde kullanılmak kaydıyla, tahsilatı izleyen ay içinde bu gelirlerin elde edildiği köy tüzel kişiliği hesabına aktarılmak üzere emanet nitelikli hesaplara kaydedilir. Maliye Bakanlığı bu oranı iki katına kadar artırmaya yetkilidir.”

MADDE 25- 2886 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Terkin edilecek ecrimisiller

GEÇİCİ MADDE 3- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tespit ve takdir edilen, tebliğ edilen veya tahakkuk ettirilen ecrimisil alacaklarının tespit tarihinden geriye doğru beş yılı aşan kısmı hangi aşamada olursa olsun düzeltilir veya terkin edilir, tahsil edilmiş olanlar iade edilmez.”

MADDE 26- 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye 33/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 33/B maddesi eklenmiştir.

“Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu

MADDE 33/B- Bakanlığın vergi inceleme ve denetim amaçlarına ulaşmasını sağlamak, vergi inceleme ve denetimleri ile raporlamaya ilişkin standart, ilke, yöntem ve teknikleri geliştirmek, inceleme ve denetim rehberleri hazırlamak, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların uyacakları etik kuralları belirlemek, vergi inceleme birimleri arasında

koordinasyonu, bilgi akışını ve uygulama birliğini temin etmek, Bakanlığın vergi inceleme ve denetim birimlerinin uygulayacağı yıllık vergi inceleme ve denetim planını hazırlamak ve uygulamayı izlemek üzere Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu oluşturulur.

Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu; Bakanın veya tevkil etmesi halinde Müsteşarın başkanlığında, Gelir İdaresi Başkanı, Maliye Teftiş Kurulu Başkanı, Hesap Uzmanları Kurulu Başkanı, Gelir İdaresi Başkanlığı Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının bağlı olduğu Gelir İdaresi Başkan Yardımcısı ve Gelirler Kontrolörleri Başkanından oluşur. Kurulun sekretarya görevi Gelir İdaresi Başkanlığı Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığı tarafından yerine getirilir.

Vergi incelemeleri, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanlarca, yıllık vergi inceleme ve denetim planına uygun olarak yerine getirilir. Vergi incelemesi ve denetimine ilişkin temel amaç ve hedefler, Gelir İdaresi Başkanlığı risk analiz sistemi üzerinden yapılan analizler de dikkate alınarak incelemeye tabi tutulacak sektörler ile mükellefler ve vergi incelemesi ve denetiminin uygulanması ve izlenmesine ilişkin diğer hususlar gerekçeleriyle birlikte yıllık vergi inceleme ve denetim planında belirlenir. Teftiş, soruşturma, ihbar, şikâyet ve benzeri nedenlerle yıl içinde ortaya çıkabilecek vergi incelemelerinin yapılmasına dair usul ve esaslara da yıllık vergi inceleme ve denetim planında yer verilir. Yıllık vergi inceleme ve denetim planı Bakanın onayı ile yürürlüğe girer.

Vergi incelemesi yapmaya yetkili olanlar tarafından yapılacak tam ve sınırlı vergi incelemelerinin kapsamı, vergi incelemesine tabi tutulma bakımından birinci sınıf tüccarların yıllık iş hacimleri, aktif ve öz sermaye büyüklükleri esas alınarak gruplara ayrılması ve yapılacak bu gruplamaya bağlı olarak vergi incelemesine alınma bakımından asgari süreler getirilmesi ile bu hususlara dair diğer usul ve esaslar, Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun önerisi üzerine Maliye Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu, yıllık vergi inceleme ve denetim planı uygulama sonuçlarını ertesi yılın Nisan ayı sonuna kadar kamuoyuna açıklar.

Gelir İdaresi Başkanlığı, Maliye Teftiş Kurulu Başkanlığı, Hesap Uzmanları Kurulu Başkanlığı ile vergi incelemesine yetkili olanlar, vergi incelemesi ve denetimine ilişkin görevlerini bu maddede ve bu maddeye dayanılarak çıkarılan yönetmelikte belirtilen usul ve esaslara uygun olarak yerine getirmek zorundadır.

Kurulun çalışma usul ve esasları, yıllık vergi inceleme ve denetim planının hazırlanması, uygulanması ve sonuçlarının izlenmesi ile bu maddede yer alan diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar Kurulun önerisi üzerine Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 27- 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 43 üncü maddesinin (a) bendine üçüncü paragraftan sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Bakanlıkta daire başkanı veya genel müdür yardımcısı kadrolarında bulunanlar ile defterdar kadrosunda en az üç yıl görev yapmış olanlar Personel Genel Müdürlüğünde kontrolör kadrolarına atanabilir. Bunlar Personel Genel Müdürlüğü taşra teşkilatının iş ve işlemleriyle ilgili olarak defterdarlık birimlerinde inceleme ve araştırma işleri ile Genel Müdürlükçe verilecek diğer görevleri yapar. Bu şekilde atananlar yukarıdaki hükümlere göre atanan kontrolörler için ilgili mevzuatında öngörülen tüm mali ve sosyal haklardan aynen yararlanır.”

MADDE 28- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinin sonunda yer alan “teslim ve hizmetleri” ibaresi “teslim ve hizmetleri ile bunlardan sağlık hizmeti sunanların teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları teslim ve hizmetler” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 29- 4/4/1988 tarihli ve 320 sayılı Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“İdare, şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili aşağıda sayılan iş ve hizmetlerin tamamını veya bir kısmını özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere yaptırabilir:

a) İdare tarafından belirlenecek şans oyunlarının terminaller ile elektronik ortamlar üzerinden oynatılması ve ikramiyelerinin ödenmesi amacıyla mülkiyeti yükleniciye ait olmak üzere şans oyunları sisteminin kurulumu ile işletim, bakım ve onarımının yapılması.

b) Merkezi oyun sistemi ile terminaller arasındaki iletişimin sağlanması.

c) Şans oyunlarına ilişkin pazarlama, reklam, tanıtım faaliyetlerinde bulunulması, çekiliş sonuçlarının yazılı ve görsel basın aracılığıyla kamuoyuna duyurulması, İdare ile bayi ve iştirakçilere danışma ve destek hizmeti verilmesi.

d) Şans oyunlarına ait biletler ile sarf malzemelerinin tedarik ve dağıtımı.

Şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili ikinci fıkrada sayılan iş ve hizmetlerden hangilerinin yaptırılacağı İdare tarafından ihale dokümanı ile belirlenir ve söz konusu iş ve hizmetler aşağıda belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde yaptırılır:

a) Belirlenen iş ve hizmetler; ihale ile kısımlara bölünmeden, en fazla on yıllık süreyle ve hasılatın pay verilmesi suretiyle yaptırılabilir. İhalede saydamlığın, rekabetin, eşit muamelenin, güvenilirliğin, gizliliğin, kamuoyu denetiminin, ihtiyaçların uygun şartlarla ve zamanında karşılanmasının ve kaynakların verimli kullanılmasının sağlanması esastır.

b) İhaleye katılacak isteklilerin belirli ekonomik ve mali yeterlik ile mesleki ve teknik yeterliğe sahip olması esastır. İhaleye katılacak isteklilerin sağlaması gereken ekonomik ve mali yeterlik ile mesleki ve teknik yeterlik kriterlerine idari şartnamede yer verilir. İhaleye katılacak isteklilerden, yeterliklerinin belirlenmesine ilişkin olarak aşağıda belirtilen bilgi ve belgeler istenir:

1) İsteklinin, mevzuatı gereği ilgili odaya kayıtlı olarak faaliyette bulunduğunu gösterir belgeler.

2) İsteklinin veya ortaklarından birinin ihale konusu iş veya benzer işlerde son beş yıl içinde, asgari toplam bir yıl süreyle idari şartnamede belirlenecek sayıda terminalden oluşan bayi ağını yurtiçinde veya yurtdışında işletmiş ve belirlenecek tutarda yıllık hâsılatı gerçekleştirmiş olduğuna ilişkin iş deneyim belgeleri.

3) İsteklinin, ilgili mevzuatı uyarınca yayımlanması zorunlu olan bilançosu veya bilançosunun gerekli görülen bölümleri, yoksa bunlara eşdeğer belgeler.

4) Bir takvim yılında gerçekleşen hasılatın taahhüt edilen hasılatın altında kalması durumunda, isteklinin hasılatın aldığı pay oranının, gerçekleşen hasılat ile taahhüt ettiği hasılat arasındaki farkın taahhüt edilen hasılatı oranı kadar noksan uygulanacağına ilişkin hükmü de içeren ve miktarı idari şartnamede belirlenen asgari yıllık hasılat taahhütnamesi.

5) İhale konusu iş kapsamında kullanılacak altyapı ve ekipmanlar ile yapılacak işin ihale dokümanında belirtilen standartlara uygunluğunu gösteren, uluslararası kurallara uygun şekilde akredite edilmiş kalite kontrol kuruluşları tarafından verilen sertifikalar.

6) İsteklinin organizasyon yapısına ve ihale konusu işi yerine getirmek için yeterli sayıda ve nitelikte personel çalıştırdığına veya çalıştıracığına ilişkin bilgi ve belgeler.

Tekliflerin değerlendirilmesi ve uygun teklifin seçimi aşağıda belirtilen usul ve esaslara göre yapılır:

a) Tekliflerin değerlendirilmesinde, öncelikle belgeleri noksan olduğu veya geçici teminatı usulüne uygun olmadığı tespit edilen isteklilerin teklifleri değerlendirme dışı bırakılır. Bu ilk

değerlendirme ve işlemler sonucunda belgeleri noksansız ve geçici teminatı usulüne uygun olan isteklilerin tekliflerinin ayrıntılı değerlendirilmesine geçilir. Bu aşamada, isteklilerin ihale konusu işi yapabilme kapasitelerini belirleyen yeterlik kriterlerine ve tekliflerin ihale dokümanında belirtilen şartlara uygun olup olmadığı incelenir. Uygun olmadığı belirlenen isteklilerin teklifleri değerlendirme dışı bırakılır.

b) İhaleye teklif vermiş olan tüm istekliler ikinci oturuma davet edilir. Belgeleri noksan olan veya istenilen şartlara uygun olmadığı tespit edilen isteklilere değerlendirme dışı bırakıldığı bildirilir ve mali teklifleri açılmadan iade edilir. Aynı oturumda, yeterliği sağlayan isteklilerin mali teklifleri açılır. Değerlendirme sonucu yeterli görülen isteklilerden ikinci oturuma katılmayanlar da ihale dışı bırakılarak geçici teminatları gelir kaydedilir.

c) İkinci oturumda, yeterliği sağlayan isteklilerin mali teklifleri okunur ve tekliflerin alınış sırasıyla, ilk tekliflerinden yüksek bir oran olmamak üzere yeni tekliflerini yazılı olarak sunmaları istenir. Oturum esnasında, isteklilerden alınan yazılı teklif mektupları istekliler huzurunda okunur. İhale komisyonunca ihale, oturuma katılan isteklilerin katılımı ile açık eksiltme suretiyle sonuçlandırılır. Açık eksiltmede asgari eksiltilebilecek miktar ile teklif verme sırası ihale komisyonunca isteklilerin huzurunda bir tutanakla tespit edilir. Açık eksiltmeye, yazılı olarak sunulan mali tekliflerdeki en düşük pay yüzdesi tavan alınmak suretiyle başlanır. İhale komisyonu başkanı, isteklilere sırayla söz vererek mali tekliflerini sorar ve talep ettikleri pay yüzdeleri açık eksiltme kâğıdına yazılarak karşısına isteklinin imzası alınır. Daha fazla indirim yapamayacağını beyan ederek ihaleden çekilenlerin eksiltme kâğıdına imzaları alınır. İmzadan kaçınması halinde, ihale komisyonunca durum tutanak ile tespit edilir. Eksiltmeye, tek istekli kalıncaya kadar devam edilir. Tek kalan istekli, daha fazla eksiltme yapamaz ise eksiltme tutanağı tek kalan istekli ve komisyon üyeleri tarafından imzalanır. İhale komisyonu, ihalede birinci ve ikinci en düşük teklifleri belirler ve ihale kararını almak üzere oturumu kapatır.

d) İhale komisyonu, verilen mali teklifleri değerlendirirken varsa diğer mali tekliflere veya İdarenin tespit ettiği yaklaşık orana göre teklif oranı aşırı düşük olan teklif sahiplerinden teklifte önemli olduğunu tespit ettiği bileşenler ile ilgili ayrıntıları yazılı olarak ister. Yapılan açıklamaları değerlendirir, bu değerlendirme sonucunda açıklamaları yeterli görülmeyen veya yazılı açıklamada bulunmayan isteklilerin teklifleri reddedilir.

e) İhale en düşük pay yüzde oranını teklif eden istekli üzerinde bırakılır ve ihale komisyonu, gerekçeli kararını ihale yetkilisinin onayına sunar. İhale kararı ihale yetkilisince onaylanmadan önce İdare, ihale üzerinde kalan isteklinin kamu ihalelerinden yasaklı olup olmadığını Kamu İhale Kurumundan teyit ettirerek buna ilişkin belgeyi ihale kararına ekler. İhale yetkilisi, karar tarihini izleyen en geç beş iş günü içinde ihale kararını onaylar veya gerekçesini açıkça belirtmek suretiyle ihaleyi iptal eder. İhale komisyonu gerekçesini belirtmek suretiyle, verilmiş olan bütün teklifleri reddederek ihaleyi iptal etmekte serbesttir. İhale komisyonu ihaleyi iptal etme kararı alması durumunda, bu kararını da ihale yetkilisinin onayına sunar.

f) İhalenin iptal edilmesi halinde bu durum bütün isteklilere, ihalenin iptaline ilişkin gerekçe de belirtilmek suretiyle derhal bildirilir. İhalenin iptal edilmesi nedeniyle istekliler İdareden herhangi bir hak talebinde bulunamaz.

İdare ile yüklenici arasında imzalanan sözleşmenin iptali veya yükleniciden kaynaklanan bir nedenle feshi halinde; oyunların sürekliliğinin sağlanması amacıyla şans oyunları sistemi ve bunların fikri ve sınai mülkiyet haklarının tamamının işletim ve kullanım hakkı İdareye geçer. Yüklenici, sözleşme süresini geçmemek üzere bu madde hükümlerine göre çıkılacak ihale sonucunda belirlenen yeni yüklenicinin faaliyete geçiş tarihine kadar bu hakların İdare veya altıncı fıkra hükümleri uyarınca belirlenecek tüzelkişi tarafından kullanımını

engelleyemez ve bu hakların kullanılması karşılığında herhangi bir bedel veya hak talebinde bulunamaz.

Sözleşmenin feshi veya iptali halinde, sözleşme kapsamındaki iş ve hizmetlerin tamamı veya bir kısmı İdare tarafından ilan yapılmaksızın, davet edilenlerle teknik şartlar ve hasıllardan verilecek pay oranı görüşülmek suretiyle, süresi bir yılı geçmeyen özel hukuk sözleşmeleriyle tüzelkişilere yaptırılabilir.

Müteakip ihalenin yapılamaması veya iptal edilmesi ya da belirlenen yeni yüklenicinin süresinde faaliyete geçmemesi halinde, İdare, sözleşme süresi sona eren yükleniciden birer yılı geçmemek üzere sözleşmedeki iş ve hizmetleri aynı şartlarla almaya devam edebilir.

Yüklenici sözleşme süresince şans oyunları ile ilgili Türkiye'deki faaliyetleri için özel olarak geliştirdiği oyun ismi, marka, reklam spotları ile bilet ve afiş tasarımları ve benzerlerinden tescile kabil olanları kullanmaya başlamadan önce İdare adına tescil ettirir.

Şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili iş ve hizmetlerin özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere yaptırılması amacıyla yapılacak ihalede;

a) İhale komisyonu, yaklaşık oran, ihaleye katılmayacak olanlar, yasak fiil ve davranışlar, ihalenin ilanı, şartnameler, ihale dokümanının verilmesi, dokümanda değişiklik ve açıklama yapılması, tekliflerin hazırlanması ve sunulması, teminatlar ve teminat olarak kabul edilecek değerler, tekliflerin alınması ve açılması, kesinleşen ihale kararının bildirilmesi, sözleşmeye davet, sözleşme yapılmasında isteklinin görev ve sorumluluğu, sözleşmeye ilişkin esaslar, sözleşmenin uygulanmasında yasak davranışlar, mücbir sebepler ve tebligat ile ilgili olarak 5738 sayılı Spor Müsabakalarına Dayalı Sabit İhtimalli ve Müşterek Bahis Oyunlarının Özel Hukuk Tüzel Kişilerine Yaptırılması Hakkında Kanunun 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23 ve 27 nci maddeleri uygulanır.

b) Ceza ve yasaklama hükümleri hariç olmak üzere 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu ile 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu hükümleri uygulanmaz.

Şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili iş ve hizmetlerin özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere yaptırılmasına ilişkin ihale işlemlerine Bakanlar Kurulu kararı ile başlanır.

Lisansın verilmesine ve şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili iş ve hizmetlerin özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere yaptırılmasına ilişkin diğer usul ve esaslar İdare tarafından hazırlanan ve Bakanlık tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 30- 8/5/1991 tarihli ve 3717 sayılı Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 Sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- Daire dışında yapılması gereken her keşif ve icra işlemi için; hâkimlere, Cumhuriyet savcılarına, askerî mahkemelerdeki subay üyelere, adlî tabiplere, icra müdürleri ve yardımcıları ile icra işlemlerini yapmakla yetkili memurlara, Hazine avukatlarına, Hazine avukatı olmayan il ve ilçelerde davaları takibe yetkili daire amirleri ve 3402 sayılı Kadastro Kanununa göre yetkili kılınan kişilere (275); yazı işleri müdürlerine, hâkim veya Cumhuriyet savcısının kararı üzerine görevlendirilen sosyal çalışmacı, psikolog ve pedagoğlara, muhakemat hizmetlerinde görev yapan memurlara, zabıt kâtiplerine ve ceza ve infaz kurum personeli hariç olmak üzere diğer adlî ve idarî yargı personeline (200); mübaşir ve hizmetlilere (150) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutar kadar yol tazminatı ödenir.

Bu madde uyarınca yol tazminatı bütçenin ilgili tertibinden her ayın sonunda ödenir ve ayrıca yevmiye ödenmez.

Bir kişinin alacağı aylık yol tazminatı tutarı, en yüksek Devlet memuru aylığının ek gösterge dahil iki katını geçemez.

Kamu adına takibi gereken işler ile Hazine avukatlarına, Hazine avukatı olmayan il ve ilçelerde davaları takibe yetkili daire amirlerine ödenecek yol giderleri ile yol tazminatı, bu madde hükümlerine göre bütçenin ilgili tertibinden ödenir.

Bu madde uyarınca ödenen yol tazminatı damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz.

Yol giderleri ilgili kişiler tarafından karşılanır. Görülen işler birden fazla ise ödenecek yol gideri uzaklıkla orantılı şekilde hesaplanır.”

MADDE 31- 3717 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- 21/11/2008 tarihinden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar bu Kanunun 2 nci maddesi uyarınca banka hesaplarına yatırılan paralar, bu süreler içinde çalışan personele çalışma süresi dikkate alınarak 21/11/2008 tarihinden önce yürürlükte bulunan Kanun hükümlerine göre dağıtılır. Bu şekilde yapılacak ödemelerin Kanunda öngörülen üst sınırı aşması durumunda, artan miktar Hazineye gelir kaydedilir.

GEÇİCİ MADDE 3- Bu Kanunun 2 nci maddesi uyarınca Adalet Bakanlığı bütçesinden yapılacak giderler için kullanılmak amacıyla, 2009 yılı yargı harçları gelir gerçekleşmesinin yüzde beşini geçmemek üzere Adalet Bakanlığı 2010 yılı bütçesine ödenek eklemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 32- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “Hisse oranı yüzde kırkı,” ibaresi “Hisse oranı yüzde kırkı veya” şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Hazineye ait tarım arazilerinin satışında 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunundaki kısıtlamalara tabi olan taşınmazlar bu maddenin birinci fıkrasının (c) bendindeki kısıtlamalara tabi olmaksızın hissedarına doğrudan veya birden fazla hissedar olması halinde hissedarlar arasında pazarlık usulüyle satılabilir.”

MADDE 33- 4706 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin beşinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş, altıncı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “üzerinde yapılanma olanlar;” ibaresinden sonra gelmek üzere “Hazine adına tescil tarihine bakılmaksızın” ibaresi eklenmiş, bu fıkranın dördüncü cümlesi “Bu suretle yapılacak satışlarda satış bedeli, en az yüzde onu peşin ödenmek üzere beş yıla kadar taksitlendirilebilir.” şeklinde değiştirilmiş, sekizinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “altı ay” ibaresi “bir yıl” olarak değiştirilmiş, bu fıkranın sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş ve maddeye dokuzuncu fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Köy sınırları içerisinde yer alan Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan tarım arazilerinin kiracılarından tahsil edilen kira gelirlerinin yüzde onu, 442 sayılı Köy Kanununda belirlenen görevlerde kullanılmak kaydıyla, tahsilatı izleyen ay içinde bu gelirlerin elde edildiği köy tüzelkişiliği hesabına aktarılmak üzere emanet nitelikli hesaplara kaydedilir. Maliye Bakanlığı bu oranı iki katına kadar artırmaya yetkilidir.”

“Bu süre Bakanlık tarafından 5 yıla kadar uzatılabilir.”

“Bu maddenin altıncı fıkrası uyarınca ilgili belediyelere bedelsiz olarak devredilen taşınmazların yapı sahipleri ile bunların kanuni veya akdi haleflerine doğrudan satılması halinde, ilgili belediyelerin devre ilişkin taleplerinin defterdarlık veya malmüdürlüğüne intikal tarihinden itibaren ecrimisil alınmaz. Ancak taşınmazların genel hükümlere göre değerlendirilmesi halinde ecrimisil alınır.”

MADDE 34- 4706 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Gümrük Müsteşarlığı tarafından 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapıtılması Hakkında Kanun kapsamında gerçekleştirilen veya gerçekleştirilecek olan gümrük kapılarının modernizasyonu ile gümrük idarelerine ait bina ve alt yapı tesislerine ilişkin yatırımlar için Hazinesin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazların üzerinde tesis edilen irtifak hakları ile Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler üzerinde verilen kullanma izinlerinde irtifak hakkı veya kullanma izni bedelleri ile hasılat payı; özel kanunları uyarınca ilgilileri tarafından bedeli ödenmek suretiyle kamulaştırılarak Hazine adına tescil edilen veya tapudan terkin edilen taşınmazlar üzerinde ilgilileri lehine tesis edilecek irtifak hakları veya verilecek kullanma izinlerinde hasılat payı alınmaz.”

MADDE 35- 4706 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu madde kapsamında Hazine adına tescil edilen taşınmazlar, büyükşehirlerde öncelikle büyükşehir belediyelerine, büyükşehir belediyelerinin talebinin olmaması halinde ilgili belediyelere, diğer yerlerde ilgili belediyelere bedelsiz olarak devredilir. Bu taşınmazların yapı sahiplerine satışı ve genel hükümlere göre değerlendirilmesi bu Kanunun 5 inci maddesine göre yapılır.”

MADDE 36- 4706 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- Bu maddenin yürürlük tarihinden önce bu Kanunun 5 inci maddesine göre;

a) Belediyelere devredilen taşınmazlardan devir tarihinden itibaren üç yıl içinde belediyelerce satılmaması nedeniyle Hazine adına re’sen tescil edilmesi gereken taşınmazların aynı amaçla değerlendirilmesi için talepleri halinde belediyelere iki yıl ek süre verilir.

b) Belediyelere devredilen taşınmazların üzerlerindeki yapı sahipleri veya bunların kanuni veya akdi haleflerinden aynı maddede öngörülen altı aylık süre içinde başvurmamaları ile yükümlülüklerini yerine getirmeyenler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde müracaat etmeleri halinde, aynı madde hükümlerinden yararlandırılır.

c) Belediyelere devredilen ve belediyelerce de yapı sahipleri ile bunların kanunî veya akdi haleflerine doğrudan satılan taşınmazlar için ilgili belediyelerin devre ilişkin taleplerinin defterdarlık veya malmüdürlüğüne intikal tarihinden itibaren tahakkuk ettirilen ecrimisil alacakları hangi aşamada olursa olsun terkin edilir, tahsil edilmiş olan ecrimisil bedelleri ise satış bedeline mahsup edilir.”

MADDE 37- 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 21 inci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Zamanaşımı süresi, kararın kesinleşmesinin rastladığı takvim yılını takip eden takvim yılı başından itibaren işlemeye başlar.”

MADDE 38- 5/5/2005 tarihli ve 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 6 nci maddesinde yer alan “beş” ibaresi “altı,” 8 inci maddesinin (f) bendi ile aynı Kanuna ekli (1) sayılı listede yer alan “Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı” ibareleri “Gelirler Kontrolörleri Başkanlığı” şeklinde değiştirilmiş, aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiş, 9 uncu maddesinin son fıkrası yürürlükten kaldırılmış, 28 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Başkan yardımcıları, daire başkanları, vergi dairesi başkanları ve” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddenin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yukarıda belirtilen ana hizmet birimlerine (Gelirler Kontrolörleri Başkanlığı hariç) verilen görevler gerektiğinde birden fazla daire başkanlığı tarafından yürütülebilir.”

“Gelirler Kontrolörleri Başkanı, gelirler kontrolörü sıfat ve yetkilerini haiz olup, gelirler kontrolörü unvanını almış olanlar arasından 2451 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde müşterek kararlar atanır ve başkan yardımcıları için ilgili mevzuatında öngörülen tüm mali ve sosyal haklardan aynen yararlanır.”

MADDE 39- 5345 sayılı Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi “c) Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun sekreteryaya hizmetlerini yürütmek.” şeklinde, (f) bendinde yer alan “Başkanlığın vergi inceleme ve denetim yıllık planına uygun olarak” ibaresi “Yıllık vergi inceleme ve denetim planına uygun olarak” şeklinde, (j) bendinde yer alan “Mükelleflerin” ibaresi “Risk Analiz Sistemi üzerinden mükelleflerin” şeklinde değiştirilmiş ve (d) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 40- 5345 sayılı Kanununun 14 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Gelirler Kontrolörleri Başkanlığı

MADDE 14- Gelirler Kontrolörleri Başkanlığı doğrudan Başkana bağlı olup, görevleri şunlardır:

a) Yıllık Vergi İnceleme ve Denetim Planına uygun olarak, vergi inceleme ve denetimlerinin gelirler kontrolörleri ve stajyer gelirler kontrolörleri tarafından yerine getirilmesini sağlamak.

b) Gelirler kontrolörleri ve stajyer gelirler kontrolörlerinin belirlenecek görev yerlerinde çalıştırılmalarına ilişkin usul ve esasları belirlemek.

c) Vergi inceleme ve denetimlerinin etkinlik ve verimliliğini artırıcı tedbirler konusunda görüş ve önerilerde bulunmak.

d) Belirlenecek konularda etüt, araştırma ve incelemeler yapmak.

e) Mevzuatla gelirler kontrolörlerine verilen görevleri yapmak ve yetkileri kullanmak.

f) Başkan tarafından verilecek diğer görevleri yapmak.”

MADDE 41- 5345 sayılı Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“c) 8/1/1943 tarihli ve 4353 sayılı Kanun hükümlerine göre adli davalarda gerekli bilgileri hazırlamak, Başkanlık merkez ve taşra birimlerinin veya Başkanlığın görev alanıyla ilgili işlemlerden dolayı Bakanlığın taraf bulunduğu idari yargı mercilerindeki davaları avukat sıfatını haiz hukuk müşavirleri ve avukatları vasıtasıyla ait olduğu makam ve mercilerde ikame, takip ve müdafaa ettirmek, Başkanlıkça hizmet satın alma yoluyla takip ve müdafaa ettirilen davaları takip ve koordine etmek.”

“İdari yargı mercilerindeki davaları ikame, takip ve müdafaa görev ve yetkisi, ilgisine göre daire amiri, avukat sıfatını haiz hukuk müşavirleri ve avukatlar tarafından kullanılır.

Hukuk müşavirlerinin temsil yetkisi, Başkanlık merkez ve taşra birimleri ile Başkanlığın görev alanı ile ilgili işlemlerden dolayı Bakanlık husumetiyle açılan bütün dava takiplerini, avukatların temsil yetkisi ise atandıkları veya görevlendirildikleri iller ile bu illerle ilişkilendirilen yerlerdeki dava takiplerini kapsar.

Davalarda temsil yetkisi bulunan hukuk müşavirleri ve avukatların bir listesi merkezde Başkanlık, diğer yerlerde vergi dairesi başkanlıklarınca o yerin bölge idare mahkemesi başkanlığına verilir. Bu listelerin birer nüshası, mahkeme başkanlığınca yargı çevresinde bulunan mahkemelere gönderilir. Danıştaydaki duruşmalarda temsil yetkisini kullanacakların isimleri ayrıca Danıştay Başsavcılığına bildirilir. Listede isimleri yer alan hukuk müşavirleri

ve avukatlar, Baroya kayıt ve vekâletname ibrazı gerekmeksizin temsil yetkilerini kullanırlar. Temsil yetkisi sona erenlerin isimleri yukarıda yazılı mercilere derhal bildirilir.

İhtisas gerektiren ve ihtiyaç duyulan hâllerde, 4353 sayılı Kanunun 22 nci maddesinde belirtilen usule tabi olmaksızın, Bakanın onayı üzerine Başkanlık, 4734 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin (h) bendi hükmüne göre serbest avukatlardan veya avukatlık ortaklıklarından hizmet satın alabilir. Bu kapsamda görevlendirilen avukatlar 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 5 inci maddesi ve 6183 sayılı Kanunun 107 nci maddesinde yer alan yasaklara uymak mecburiyetindedir. Bu mecburiyete uymadıkları takdirde bu fiiller için öngörülen hükümlere göre cezalandırılırlar. Görevleri nedeniyle idare tarafından bu kişilere verilen bilgiler vergi mahremiyetinin ihlali ve sırrın ifşası sayılmaz.

Kurum lehine sonuçlanan davalar nedeniyle hükme bağlanarak karşı taraftan tahsil edilen vekâlet ücretlerinin dağıtımı hakkında 2/2/1929 tarihli ve 1389 sayılı Kanun ve ilgili mevzuat hükümleri kıyas yoluyla uygulanır.

Davaların takibi, hukuk müşavirleri ve avukatların temsil yetkisinin kullanılma şekli ve kapsamına dair usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 42- 5345 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin başlığı “Denetim elemanı, avukat ve uzman personel çalıştırılması” şeklinde değiştirilmiş, maddenin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş, mevcut altıncı fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Avukatlar, hukuk fakültesi mezunu olup avukatlık ruhsatını haiz olanlar arasından yazılı ve sözlü olarak yapılacak sınav sonucuna göre atanır. Avukatlar, vergi dairesi başkanlıklarında görev yaparlar. Görevlerin yürütülmesinde etkinliği ve verimliliği sağlamak amacıyla avukatlardan biri koordinatör olarak görevlendirilebilir. Avukatların mesleğe alınmaları ile çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.”

“Başkanlık merkez ve taşra teşkilatında, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılması hakkındaki usul ve esaslara bağlı olmaksızın, Bakan onayı ile Başkanlığın stratejik plan ve performans programlarında yer alan önemli projelerin hazırlanması, gerçekleştirilmesi veya uygulanması amacıyla proje süresi ile sınırlı olmak üzere tam veya kısmî zamanlı sözleşmeli personel çalıştırılabilir. Bunlara ödenecek ücret, 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) bendine göre çalıştırılanlar için uygulanmakta olan sözleşme ücreti tavanının beş katını, çalıştırılacak toplam sözleşmeli personel sayısı ise 150’yi geçemez ve bu fıkroda belirtilen ücret dışında herhangi bir ödeme yapılamaz. Bu şekilde istihdam edilecek personelin, yükseköğretim kurumlarından lisans düzeyinde eğitim veren fakülte veya bölümlerinden veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilmiş yurtdışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olması şarttır. Sözleşmeli personelde aranılacak diğer nitelikler, istihdam türüne bağlı sözleşmeli personel sayısı ile ödenecek sözleşme ücretinin tespiti, istihdama dair hususlar ile sözleşme usul ve esasları Başkanlıkça belirlenir.

Bu madde hükümlerine göre yapılacak sözlü sınavlar, adayın;

- a) Bir konuyu kavrayıp özetleme, ifade yeteneği ve muhakeme gücünün,
- b) Liyakati, temsil kabiliyeti, bilgi düzeyi, davranış ve tepkilerinin mesleğe veya göreve uygunluğunun,
- c) Özgüveni, ikna kabiliyeti ve inandırıcılığının,
- ç) Genel yetenek ve genel kültürünün,
- d) Bilimsel ve teknolojik gelişmelere açıklığının,

değerlendirilmesi suretiyle yapılır. Sınav kurulu, adaylar hakkında yukarıda yazılı özelliklerin her biri için değerlendirme yapar. Yapılan değerlendirmeye göre verilen puanlar tutanağa geçirilir. Bunun dışında sözlü sınav ile ilgili herhangi bir kayıt sistemi kullanılmaz.”

MADDE 43- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş, (l) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinin sonuna aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“(Bunlardan sağlık hizmeti sunanların teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları mal ve hizmet satışları bu muafiyeti ortadan kaldırmaz.)”

“1) Yabancı ülkeler veya uluslararası finans kuruluşları ile yapılan malî ve teknik işbirliği anlaşmaları çerçevesinde yalnızca kredi teminatı sağlamak üzere kurulmuş olup bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançları teminat sorumluluk fonlarına ekleyen ve sahip oldukları fonları ortaklarına dağıtmaksızın, kredi sağlayan banka ve kuruluşlara yatıran kurumlar.”

“Bu bent hükümleri, 29/6/2004 tarihli ve 5200 sayılı Tarımsal Üretici Birlikleri Kanununa göre kurulan Birliklerin üyeleri ile yaptıkları muameleler hakkında da uygulanır.”

MADDE 44- Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Maliye Bakanlığına ait bölümüne, (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Gelir İdaresi Başkanlığına ait bölümüne eklenmiştir.

MADDE 45- 15/10/2008 tarihli ve 5804 sayılı 2009 Yılında İstanbul Şehrinde Yapılacak Beşinci Dünya Su Forumunun Organizasyonu İle Katma Değer Vergisi Kanununa Bir Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Forum Sekretaryasının tüzel kişiliği en geç 31/12/2011 tarihinde sona erer ve bu süre içinde tasfiye işlemleri tamamlanır.”

MADDE 46- 8/1/1985 tarihli ve 3143 sayılı Sanayi ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu görevlerin ifası ile ilgili olarak müfettişlerin bilgi ve belge taleplerini, kamu kurum ve kuruluşları ile bankalar dâhil gerçek ve tüzel kişiler karşılamakla yükümlüdürler.”

MADDE 47- 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununun 45 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hayri ve ilmi kuruluşlar, 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki iktisadi devlet teşekkülleri, kamu iktisadi kuruluşları ve bunların müesseseleri, bağlı ortaklıkları ve iştirakleri, kamu idarelerinin doğrudan ya da dolaylı hissedarı olduğu kurumlar ile Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonunun yönetimindeki kurumların bu Kanun kapsamındaki faaliyetlerini yürütmemeleri şartıyla, bu kurum ve kuruluşların yönetim kurulu başkanlığı, üyeliği, denetçiliği görevleri ile bilirkişilik ve tasfiye memurluğu meslekle bağdaşmayan işler sayılmaz.”

MADDE 48- 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bu Kanunun uygulanması bakımından;

a) İşyerinde iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinde görev yapmak üzere Bakanlıkça belgelendirilmiş hekimler, işyeri hekimini; mühendis, mimar ve teknik elemanlar ise iş güvenliği uzmanını,

b) İş sağlığı ve güvenliği hizmetlerini vermek üzere, gerekli donanım ve personele sahip olan Bakanlıkça yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşları ile Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre faaliyet gösteren şirketlerce kurulan ve işletilen müesseseler ortak sağlık ve güvenlik birimini,

c) İş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinde görev yapacak işyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanlarının eğitimlerini vermek üzere Bakanlıkça yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşları, üniversiteler ve Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre faaliyet gösteren şirketlerce kurulan ve işletilen müesseseler eğitim kurumunu,

ifade eder."

MADDE 49 - 4857 sayılı İş Kanununun 81 inci maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmış, ikinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"İşyeri sağlık ve güvenlik birimleri ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin nitelikleri, ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alınmasına ilişkin hususlar, bu birimlerde bulunması gereken araç, gereç ve teçhizat ile görevlendirilecek işyeri hekimi, iş güvenliği uzmanı ve diğer sağlık personelinin nitelikleri, sayısı, işe alınmaları, görev, yetki ve sorumlulukları, çalışma şartları, görevlerini nasıl yürütecekleri, eğitimleri ve belgelendirilmeleri ile eğitim kurumlarının yetkilendirilmeleri, işyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanı eğitim programlarının ve bu programlarda görev alacak eğiticilerin niteliklerinin belirlenmesi ve belgelendirilmeleri ile eğitimlerin sonunda yapılacak sınavlar ilgili tarafların görüşü alınarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

İşyeri hekimlerinin, işyeri sağlık ve güvenlik birimleri ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinde görevlendirilmeleri ve hizmet verilen işyerlerinde çalışan işçilerle sınırlı olmak üzere görevlerini yerine getirmeleri hususunda diğer kanunların kısıtlayıcı hükümleri uygulanmaz."

MADDE 50- 9/1/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 12 nci maddesinin birinci fıkrasına (1) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (m) bendi eklenmiş, takip eden bent buna göre teselsül ettirilmiştir.

"m) İşyeri hekimi, iş güvenliği uzmanı, diğer teknik ve sağlık personel ile işçilere eğitim vermek için kamu kurum ve kuruluşları, üniversiteler ve Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre faaliyet gösteren şirketler ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerini yetkilendirmek, gerektiğinde yetkilerini iptal etmek, hizmetin etkin ve verimli bir şekilde verilip verilmediğinin kontrol ve denetimini sağlamak, işyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanının eğitimleri sonundaki sınavları yapmak veya yaptırmak, belgelerini vermek,"

MADDE 51- 4/2/1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun ek 37 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve maddenin son fıkrasında yer alan "telekomünikasyon" ibareleri "elektronik haberleşme" şeklinde değiştirilmiştir.

"Kurum tarafından sayısı sınırlandırılarak, ulusal çapta, kamuya açık mobil elektronik haberleşme hizmeti sunmak üzere;

a) Yetkilendirilen işletmeciler aylık brüt satışlarının yüzde 15'ini,

b) Yetkilendirilen işletmecilerin şebekeleri üzerinden elektronik haberleşme hizmeti sunan diğer işletmeciler brüt satışlarından, hizmet sunmak için şebeke kullanımı karşılığında söz konusu işletmecilere ödedikleri ya da borçlandıkları tutar düşüldükten sonra kalan tutarın yüzde 15'ini,

Hazine payı olarak öderler.

Hazine payının hesabında süresinde ödenmeyen bedeller için tahakkuk ettirilen gecikme faizi ile vasıtalı vergiler, harç ve resim gibi malî yükümlülükler ile raporlama amacıyla muhasebeleştirilen tahakkuk tutarları dikkate alınmaz."

MADDE 52- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 21/1/2010 tarihli ve 5947 sayılı Kanunla değişik 58 inci maddesinin (g) fıkrasına ikinci paragraf olarak aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

"Bu madde uyarınca 2914 sayılı Kanuna tabi personele yapılan ödemeler, (c) ve (f) fıkraları kapsamında bulunanlar haricindeki personel açısından, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının uygulanmasında dikkate alınmaz."

MADDE 53- 13/10/1983 tarihli ve 2919 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliği Teşkilat Kanununun 14 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Türkiye Büyük Millet Meclisi harcamalarının dış denetimi, her yıl Sayıştay tarafından görevlendirilen üç denetçiden oluşan bir komisyonca, yalnızca hesaplar ve bunlara ilişkin belgeler esas alınarak yapılır."

MADDE 54- Ekli (3) sayılı listede yer alan kadrolar iptal edilerek 2919 sayılı Kanuna ekli kadro cetvelinden çıkarılmış, ekli (4) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek aynı cetvele eklenmiştir.

MADDE 55- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 69 uncu maddesinin başlığında ve metninde yer alan "Türkiye Büyük Millet Meclisi ve" ibareleri çıkarılmıştır.

MADDE 56- 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"EK MADDE 2- Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğünün bu Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinin (b) ve (c) bentleri kapsamına giren personeline; aylık tutarı, "Avrupa Hava Seyrüsefer Emniyeti Teşkilatı" prensipleri çerçevesinde personel maliyetlerinin tamamı karşılanan kadro ve pozisyonlarda bulunanlar için en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dâhil) brüt tutarının % 600'ünü, kısmen karşılanan kadrolar ve pozisyonlarda bulunanlar için aynı miktarın % 300'ünü, pilotlar için ise % 1000'ini, diğerleri için de % 150'sini geçmemek üzere Yüksek Planlama Kurulunca belirlenen oran, esas ve usullere göre "Havacılık Tazminatı" ödenir. Yüksek Planlama Kurulu, yukarıda belirtilen kriterlere göre aynı tazminat tavanı grubu içerisinde yer alan bir kadro veya pozisyon unvanında çalışanlar için uygulanacak tazminat oranını, birimin bulunduğu yer, iş yoğunluğu, öğrenim durumu farklılığı, hizmet süresi, personel temininde güçlük gibi kriterleri birlikte veya ayrı ayrı dikkate almak suretiyle ve ödenecek tazminat tutarının % 30'unu geçmeyecek şekilde farklılaştırmaya yetkilidir. Bu şekilde yapılacak ödemeler, sözleşmeli personel için belirlenen ücret tavanı ile kapsama dahil personele verilecek diğer hak ve ödemelerin hesabına esas alınacak matrahın tespitinde dikkate alınmaz.

Bu tazminat, aylıklara ilişkin esaslar çerçevesinde gelir vergisi ve damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın ödenir."

MADDE 57- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 4- Kamu idarelerinde çalışanlardan bu Kanunun 66 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamına girenler için acil hallerle sınırlı olmak üzere sadece kendilerinin, aynı fıkranın (b) bendi ile söz konusu maddenin sekizinci fıkrası kapsamına girenlerin ise kendilerinin ve yurtdışında birlikte yaşadıkları bakmakla yükümlü olduğu

kişilerin kamu kurumları tarafından yurtdışında sağlık hizmetlerinden yararlandırılması aşağıda belirtilen temel ilkelere göre yürütülür.

1) Eşlerin aylıksız izinli olması veya aylıksız izin süresini borçlanması, bu Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamına girenler açısından isteğe bağlı iştirakçiliğin devam etmesi, sosyal güvenlik mevzuatı kapsamında eşin kendi adına aylık veya gelir bağlanmış olması, bakmakla yükümlü olunan aile ferdi sıfatını ortadan kaldırmaz.

2) Çocuklar için yetim aylığı bağlanmış olması bakmakla yükümlü olunan aile ferdi sıfatını ortadan kaldırmaz.

3) Kamu kurumlarınca bedeli ödenecek sağlık hizmetlerinin kapsamı, bu Kanunun 66 ncı maddesine göre Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı tarafından ödenen sağlık hizmetleri ile sınırlıdır. Ancak, bulunulan ülke mevzuatı gereğince zorunlu olarak yaptırılması gereken kontrol ve muayeneler ile aşı gibi Türkiye’de Sağlık Bakanlığı tarafından doğrudan ve ücretsiz olarak yürütülmesi sebebiyle 66 ncı madde kapsamında herhangi bir belirleme yapılmamış sağlık hizmetlerine ilişkin giderler Türkiye’deki uygulamanın sınırlılıkları dahilinde ayrıca ödenir.

4) 68 inci maddede belirtilen tutar veya oranları geçmemek kaydıyla, Dışişleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı tarafından tespit edilecek tutar, oran ve usule göre katılım payı alınır. Alınan katılım payları, ilgisine göre genel bütçeye ya da ilgili kurum bütçesine gelir kaydedilir.

5) Tıbbi lüzum üzerine yaptırılan dış tedavileri sonucu doğan giderler;

a) Dış çekimi, kanal tedavisi, diş dolguları ve travma sonucu oluşan çene defektlerine yapılan cerrahi müdahalelerle, protez tamirlerine ait tedavi bedelleri aynen,

b) Diğer dış tedavilerine ait giderler ise, bedeli ödenecek her bir diş tedavisi kalemi için faturada yer alan tutarı geçmemek kaydıyla, Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından aynı tedavi için tespit edilen birim fiyatların % 100 oranında artırılması suretiyle bulunacak miktar üzerinden,

ödenir.

6) Gözlük camı ve çerçeveye ilişkin tedavi bedeli, bedeli ödenebilecek her bir kalem için faturada yer alan tutarı geçmemek kaydıyla, Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından tespit edilen birim fiyatların % 100 oranında artırılması suretiyle bulunacak miktar üzerinden ödenir.

7) Sürekli görev yaptıkları memuriyet merkezinde tedavileri sağlanamadığı için aynı ülke içinde başka bir yere tedavi amacıyla sevk edilenlerin, yurtdışı gündeliklerine dair karar ekinde yer alan cetvelde belirlenen miktar kadar gündelik ve fiilen kullandıkları taşıtlara ilişkin gider belgelendirilmiş olması kaydıyla ödenir. Kendi araçlarını kullanmış olanlara yapılacak ödeme, o ülkede aynı yer için geçerli olan genel ulaşım türü esas alınarak belirlenir.

8) Yurtdışında sağlık hizmetinden ve yol giderlerinden yararlanacak olanların hastalanmaları halinde tedavilerinin sağlanabilmesi için, gerekli olması halinde tedaviye mahalli usule göre lüzum gösterilmiş olması zorunludur.

9) Kamu kurumlarınca bedeli ödenecek tutarın yurtdışına transferi halinde, yılın ilk günündeki kurlar esas alınır.

Kapsama dahil kişilerin sağlık hizmetlerinden yararlanmasına ilişkin usul ve esaslar ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar, Maliye Bakanlığının koordinatörlüğünde, Dışişleri Bakanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı tarafından müştereken çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 58- 15/7/1950 tarihli ve 5682 sayılı Pasaport Kanununun; 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “azami dört sene için muteber olmak üzere verilip icabında aynı müddetler için üç defa temdit olunur.” ibaresi “Dışişleri Bakanlığınca tespit

edilecek sürede geçerli olmak üzere verilir.” şeklinde; aynı maddenin üçüncü fıkrasında yer alan “Büyükelçilik unvanı taşıyan Başbakan başmüşavirleri ile Başbakan dışişleri danışmanlarına,” ibaresi “Büyükelçi unvanını almış olanlar ile” şeklinde; aynı maddenin beşinci fıkrası “Diplomatik pasaport alan kimselerin sıfat ve vazifeleri devam ettiği müddetçe, ergin olmayan veya ergin olsalar dahi yanlarında yaşayıp evli bulunmayan ve iş sahibi olmayan öğrenimi devam eden çocuklarına 25 yaşının ikmaline kadar, yine ergin olsalar dahi yanlarında yaşayıp evli bulunmayan ve iş sahibi olmayan aynı zamanda bedensel, zihinsel veya ruhsal özürlerinden en az biri nedeniyle sürekli bakıma muhtaç durumda olduğu resmi sağlık kurumlarının düzenlediği sağlık kurulu raporu ile belgelenen çocuklarına da hak sahibi kişinin pasaportu ile aynı süre geçerli diplomatik pasaport verilir.” şeklinde; 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin son paragrafı “Hususi damgalı pasaport alabilecek durumda bulunanların ergin olmayan veya ergin olsalar dahi yanlarında yaşayıp evli bulunmayan ve iş sahibi olmayan öğrenimi devam eden çocuklarına 25 yaşının ikmaline kadar, yine ergin olsalar dahi yanlarında yaşayıp evli bulunmayan ve iş sahibi olmayan, aynı zamanda bedensel, zihinsel veya ruhsal özürlerinden en az biri nedeniyle sürekli bakıma muhtaç durumda olduğu resmi sağlık kurumlarının düzenlediği sağlık kurulu raporu ile belgelenen çocuklarına da hususi damgalı pasaport verilir.” şeklinde; aynı maddenin (B) bendinin son paragrafı “Hizmet damgalı pasaport alanların eşlerine, ergin olmayan veya ergin olsalar dahi yanlarında yaşayıp evli bulunmayan ve iş sahibi olmayan öğrenimi devam eden çocuklarına 25 yaşının ikmaline kadar, yine ergin olsalar dahi yanlarında yaşayıp evli bulunmayan ve iş sahibi olmayan aynı zamanda bedensel, zihinsel veya ruhsal özürlerinden en az biri nedeniyle sürekli bakıma muhtaç durumda olduğu resmi sağlık kurumlarının düzenlediği sağlık kurulu raporu ile belgelenen çocuklarına da hak sahibi kişinin pasaportu ile aynı süre geçerli hizmet damgalı pasaport verilir.” şeklinde; aynı maddenin (C) bendinin ikinci paragrafının birinci cümlesi “Hususi damgalı pasaportlar altı aydan az olmamak kaydıyla İçişleri Bakanlığınca belirlenecek sürelerde; hizmet damgalı pasaportlar altı aydan az olmamak kaydıyla pasaport sahibinin görevinin müddetine göre İçişleri Bakanlığınca tespit edilecek süre için geçerli olmak üzere tanzim edilir.” şeklinde; 15 inci maddesinin dördüncü fıkrası “Umuma mahsus münferit pasaportlar Kanunda yazılı istisnalar saklı kalmak ve altı aydan az olmamak kaydıyla İçişleri Bakanlığınca belirlenecek sürelerde geçerli olmak üzere düzenlenir.” şeklinde; 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendinin birinci paragrafı “Bir gidiş ve geliş için verilen pasaportlar üç aydan az olmamak kaydıyla İçişleri Bakanlığının takdirine göre belirlenecek süreyle geçerli olmak üzere tanzim edilir.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 59- 5682 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 6- Elektronik pasaportlarda refakate kayıt işlemi yapılamaz, bu pasaportlar temdit edilemez ve müşterek e-pasaport düzenlenemez.”

MADDE 60- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 79 uncu maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kurumlarınca gönderilenlerden, uluslararası kuruluşlarda staj yapan ve çalışma esas ve usulleri ile misyon şeflikleriyle ilişkileri Devlet Personel Başkanlığının görüşü üzerine Dışişleri Bakanlığınca belirlenen memurlara, gittikleri ülkelerde sürekli görevle bulunan ve dokuzuncu derecenin birinci kademesinden aylık alan meslek memurlarına ödenmekte olan yurtdışı aylığı tutarı, diğerlerine bu tutarın 2/3’ü ödenir.”

MADDE 61- 2/3/1984 tarihli ve 2985 sayılı Toplu Konut Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 16- Kanunlar ile verilmiş yetkiler çerçevesinde Başkanlığa devri talep edilen taşınmazların kentsel dönüşüm ve gelişim alanı ilan edilen yerlerde kalması halinde, Başkanlığın devir talebi önceliklidir. Bu yerlerde Başkanlık mülkiyetinde bulunan taşınmazlar

ile devri talep edilen taşınmazlara ilişkin olarak Başkanlık, kanunlardan kaynaklanan tüm yetkilerini münhasıran kullanır.”

GEÇİCİ MADDE 1- Bu Kanunun yayımı tarihi itibarıyla Gelir İdaresi Başkanlığında görevli olan Hazine avukatlarından, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki ay içinde istekte bulunanlar arasından Başkanlıkça uygun görülenler, bu Kanunla ihdas edilen avukatlık kadrolarına atanabilirler. Vergi dairesi başkanlıklarında görevli bulunan Hazine avukatlarının görev ve yetkileri, görevli olduğu vergi dairesi başkanlığına avukat ataması yapıncaya kadar devam eder, atama yapıldıktan sonra görevli Hazine avukatlarının görev ve yetkileri başkaca bir işleme gerek kalmaksızın sona ermiş sayılır.

GEÇİCİ MADDE 2- 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun bu Kanunla değişik 61 inci maddesi hükmü, Bankanın aktifindeki ve pasifindeki dövizlerin, efektiflerin ve yabancı para cinsinden diğer varlık ve yükümlülükler ile altınların Türk parasının yabancı paralar karşısındaki değerinin ve uluslararası piyasalarda altın fiyatlarının değişmesi nedeniyle 5/5/2001 tarihinden bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar değerlemeye tabi tutulması sonucu Banka lehine ve aleyhine oluşan gerçekleşmemiş değerlendirme farkları için de uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 3- 5345 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesinin dördüncü fıkrası uyarınca yapılan özel sınavların herhangi birinde yetmiş veya üzeri puan almalarına karşın atanamayanlardan halen Gelir İdaresi Başkanlığı kadrolarında görev yapanlar, atama tarihinden öncesi için kazanılmış hak doğurmamak kaydıyla, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içerisinde gelir uzmanı kadrosuna atanırlar.

GEÇİCİ MADDE 4- Gelir İdaresi Başkanlığına tahsis edilen serbest gelir uzman yardımcısı kadrolarından boş bulunan 2.000 gelir uzman yardımcısı kadrosuna, 25/12/2009 tarihli ve 5944 sayılı 2010 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 22 nci maddesi kapsamında yapılacak atamaların dışında olmak üzere, 2010 yılı içinde atama yapılabilir.

GEÇİCİ MADDE 5- 18/2/2009 tarihli ve 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesinin;

a) Birinci fıkrasındaki “1979” ibaresi “1985” şeklinde, “30/6/2010” ve “31/12/2009” ibareleri “31/12/2011” şeklinde, “31/12/2008” ibaresi “28/2/2009” şeklinde, “il özel idarelerine bedelsiz olarak teslim edenler” ibaresi “il özel idarelerine bedelsiz olarak teslim eden” şeklinde, “gerçek ve tüzel kişilerden,” ibaresi “gerçek ve tüzel kişiler” şeklinde,

b) İkinci fıkrasında yer alan “31/12/2009” ibaresi “31/12/2011” şeklinde,

c) Dördüncü fıkrasında yer alan “31/12/2009” ibaresi “31/12/2011” şeklinde,

ç) Beşinci fıkrasında yer alan “çalışma tarihinden bulunma tarihine kadar, henüz bulunmadıysa” ibaresi “çalışma veya trafikten çekme tarihinden” şeklinde,

değiştirilmiş;

d) Beşinci fıkrasında yer alan “5/7/2003 tarihinden önce çalınan” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya trafikten çekme belgesi alınan” ibaresi, fıkranın sonuna “5/7/2003 tarihinden önce trafikten çekme belgesi alınan taşıtlar için bu fıkra da değişikliğin yapıldığı tarihten önce ödenmiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile buna ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve idari para cezaları red ve iade edilmez.” cümlesi,

eklenmiş;

e) Birinci fıkrasında yer alan “il özel idarelerine bedelsiz olarak teslim edenler” ibaresinden sonra gelen “adına” ibaresi ile “yük ve yolcu taşımacılığı dışında bilanço esasına göre defter tutmayı gerektiren başkaca ticari veya mesleki faaliyetten dolayı mükellefiyeti bulunmayanlar” ibaresi,

f) İkinci fıkrasında yer alan “ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla yük ve yolcu taşımacılığı dışında bilanço esasına göre defter tutmayı gerektiren başkaca ticari veya mesleki faaliyetten dolayı mükellefiyeti bulunmayan” ibaresi,

g) Altıncı fıkrasında yer alan “taşıttın 31/12/2009 tarihine kadar alıcısı adına tescilli kaydıyla,” ibaresi,

madde metninden çıkarılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 6- Bu Kanunun 54 üncü maddesi ile kadroları kaldırılan personel, en geç iki ay içinde derece ve kademelerine uygun kadrolara atanır ve atama işlemi yapılıncaya kadar ihtiyaç duyulan işlerde görevlendirilirler. Bunlar, yeni bir kadroya atanıncaya kadar eski kadrolarına ait aylık, ek gösterge ve her türlü zam ve tazminatlar ile diğer mali haklarını almaya devam ederler.

GEÇİCİ MADDE 7- Bu Kanunun yayımı tarihinden önce Türkiye Büyük Millet Meclisi 2009 yılı harcamalarının dış denetimi ile ilgili oluşturulan komisyonun görevi 2010 yılı Eylül ayı sonuna kadar devam eder.

GEÇİCİ MADDE 8- Konusu suç teşkil etmemek ve kesinleşmiş bir yargı kararına müstenit olmamak kaydıyla, bu Kanunun yayımı tarihine kadar, memur temsilcileri ile toplu iş sözleşmesi akdederek veya başka bir tasarrufta bulunarak belediye, büyükşehir belediyesi ve il özel idaresinde çalışan kamu personeline her ne ad altında olursa olsun ek ödemede bulunmaları nedeniyle kamu görevlileri haklarında idarî veya malî yargılama ve takibat yapılamaz, başlatılanlar işleminden kaldırılır.

GEÇİCİ MADDE 9- Devlete ait üniversitelerin tıp fakültelerine bağlı sağlık uygulama ve araştırma merkezi birimlerinden, ilgili üniversite rektörlüğünün talebi üzerine Maliye Bakanı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı, Sağlık Bakanı, Hazine Müsteşarlığı ile Devlet Planlama Teşkilatının bağlı olduğu Devlet Bakanları ve Yüksek Öğretim Kurulu Başkanından oluşan kurulca belirlenmiş kriterler çerçevesinde mali durumunun zayıf olduğu kararlaştırılanlara, belirlenecek tedbirleri uygulamayı kabul etmesi ve fiilen uygulaması şartıyla, yapılacak protokol kapsamında Bakanlar Kurulu kararıyla, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren Maliye Bakanlığınca bir yıl içinde ilgili üniversite bütçelerine aktarılacak ödeneklerden ilgili döner sermaye bütçesine yardım yapılabilir. Bu maddenin uygulanması kapsamında gerekli olan iş ve işlemleri yapmaya ve usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 62- Bu Kanunun;

a) 2 nci ve 56 ncı maddeleri yayımını izleyen aybaşında,

b) 3 üncü, 6 ncı ve 60 ıncı maddeleri 1/1/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

c) 4 üncü maddesi 1/10/2010 tarihinde,

ç) 5 inci maddesi 2010 takvim yılı kazançlarına uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

d) 8 inci, 16 ncı ve geçici 5 inci maddeleri 1/7/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

e) 9 uncu ve 13 üncü maddeleri 1/1/2011 tarihinde,

f) 45 inci maddesi 30/6/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

g) 57 nci maddesi 15/1/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

ğ) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 63- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU

: MALİYE BAKANLIĞI

TEŞKİLATI: MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	Serbest Kadro <u>Adedi</u>	Toplam Kadro <u>Adedi</u>
GİH	Başkontrolör	1	20	20
GİH	Daire Başkanı	1	2	2
TOPLAM				22

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI

TEŞKİLATI: MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	Serbest Kadro <u>Adedi</u>	Toplam Kadro <u>Adedi</u>
GİH	Gelir İdaresi Başkan Yardımcısı	1	1	1
GİH	Gelirler Kontrolörleri Başkanı	1	1	1
GİH	Gelir İdaresi Daire Başkanı	1	3	3
TOPLAM				5

KURUMU : GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI

TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	Serbest Kadro <u>Adedi</u>	Toplam Kadro <u>Adedi</u>
AH	Avukat	1	15	15
AH	Avukat	3	15	15
AH	Avukat	5	30	30
AH	Avukat	7	30	30

AH	Avukat	8	30	30
AH	Avukat	9	30	30
GİH	Vergi Denetmen Yardımcısı	9	5.000	5.000
GİH	Gelir Uzmanı	1	2.500	2.500
GİH	Gelir Uzmanı	2	2.500	2.500
GİH	Gelir Uzman Yardımcısı	9	5.000	5.000
TOPLAM			15.150	15.150

(3) SAYILI LİSTE

KURUMU : TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ GENEL SEKRETERLİĞİ
TEŞKİLATI: MERKEZ

İPTAL EDİLEN KADRONUN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECE</u>	<u>ADET</u>
GİH	2. Hukuk Müşaviri	1	1
AHS	Müşavir Avukat	1	2
AHS	Müşavir Avukat	2	1

(4) SAYILI LİSTE

KURUMU : TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ GENEL SEKRETERLİĞİ
TEŞKİLATI: MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADRONUN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECE</u>	<u>ADET</u>
GİH	Hukuk Müşaviri	1	10